

Kā es izprotu Godīgu spēli sportā un ikdienā?

Rakstot šo eseju, es aizdomājos, ko man pašam nozīmē godīga spēle. Vai godīgums sportā atšķiras no godīguma ikdienā? Vai uzejot uz sporta laukuma man jākļūst citādākam? Vai pats esmu godīgs?

Domājot par vārdu "godīgums", kā es saprotu un izjūtu šo vārdu, pamanīju dažādas situācijas, kā šis vārds "godīgums" izpaužas manā dzīvē.

Mana mamma mīl sacīt, ka dzīve ir kā spēle, kā aizraujošs kvests. Ja vēlies nokļūt nākamajā līmenī, esi godīgs, liec lietā zināšanas, savu pieredzi un vērtības. Noteikumi ir gan sportā, gan dzīvē, tāpēc noteikumu ievērošana ir viena no godīgas spēles galvenajām sastāvdaļām. Uzejot uz laukuma man nav jākļūst citādākam, kā ikdienā. Savus komandas biedrus un pretiniekus es cīenu tāpat, kā savu ģimeni, draugus un klases biedrus. Arī ģimenē mums ir savi noteikumi. Kad spēlēju galda spēles, man patīk, ja visi ievēro noteikumus, spēlē godīgi, nestrīdas un neapvainojas, ja zaudē. Mana mazā māsa vēl tikai mācās zaudēt, bet es mācos būt pacietīgs. Šo godīgumu redzu arī spēlējot videospēles. Ir patīkami, ja spēlētāji viens otru ciena un ir draudzīgi.

Jau no bērnības cenšos būt godīgs pret citiem un arī pret sevi. Atceros, ka vasarā kopā ar ģimeni piedalījāties sporta spēlēs. Tas bija ļoti foršs un interesants piedzīvojums, citādāk, kā būt uz laukuma kopā ar saviem draugiem.

Vienmēr novērtēju, ka varu būt piederīgs savai komandai un draugiem. Ja pats esmu godīgs, arī apkārtējie pret mani tā izturas. Dzīvē ir robežas un noteikumi, lai spēle būtu godīga. Arī sportā ikvienam sportistam jāievēro noteikumi, kas pieņemti katrā no sporta veidiem.

Godīga spēle ietver arī nerakstītus noteikumus, kas pieprasa respektēt un cienīt komandu, pretiniekus, kolēģus, tienešus un līdzjutējus. Ja mēs apņemtos katru dienu dzīvot godīgi, tad ikdiena no sporta nebūtu atdalīta, mēs dzīvotu godīgā pasaulē.

Edvards Veismanis

11gadi/5.klase

Penkules pamatskola